

ZSEBZSIRÁF

A Jászberényi Tanítóképző Főiskola lapja

Itt a Zsebzsiráf legújabb száma!

A tartalomról:

- * **HÖK-, KOB-, DJB-tudnivalók (2-3. oldal)**
 - * **Interjú Ferge Zsuzsa szociológussal (4. oldal)**
 - * **„Utazás” Franciaországba (7. oldal)**
 - * **Beszámoló a Gólyabálról – fényképekkel! (10-11. oldal)**
 - * **Népszerűségi listák '97 (12. oldal)**
 - * **1997: A veteránok éve? (13. oldal)**
 - * **Sport: kézilabda, labdarúgás (14-15. oldal)**
- és még rengeteg érdekesség az új, 20 oldalas Zsebzsiráfban
– persze ismét **Mell-Ék-lettel!**

A Tudományos Diákkör közleménye

A Tudományos Diákkör az idén helyi versengést rendez a főiskolán.
Ha bármely témában tudományos igénnyel készített kutatásod, eredményed van, akkor jelentkezz, pályázz!

A dolgozatok beadási határideje 1998. március 1. Szükséges hozzá egy fő (lehetőleg a konzulensed) támogató javaslata és aláírása is.

A bírálóbizottság előtt pedig 1998. március 17-én kell majd bemutatnod nézeteidet.

A díjazásra összesen 40. 000 Ft. áll rendelkezésre.

De jó bemelegítés lehet ez a jövő évi Országos Tudományos Diákköri Konferenciára is!

A főiskola diákságát érintő valamennyi tudományos kérdésről bővebb felvilágosítást kaphatsz a Tudományos Diákkör

- elnökétől (dr. Pethő László), és
- titkárától (Barócsi Edit Ditta).

BED

A
Gólyabálon
Takáts Tamás
is
fellépett

A Hallgatói Önkormányzat új elnöke – 1997. december 8. óta – *Kesztyűs Zsolt*. A változás háttéréről, a közelmúlt eseményeiről, a jelenről és a jövőt illető elképzelésekről vele készítettünk interjút.

Beszélgetés Kesztyűs Zsolttal, a HÖK elnökével

– Mindenki tudja, hogy a tavalyi év végén személyi változás történt a HÖK szervezetének élén. Ennek mi voltak az oka és hogy áll fell a régiúj stáb?

+ Személyi változás azért következett be, mert a régi elnök, Barócsi Edit Ditta idén végez a főiskolán, sok az elfoglaltsága, ezért nem tudott már az elnöki teendőkre koncentrálni. A testület engem választott meg az ő helyére elnöknek, a két alelnök Vőcs Attila és Mihalov Nándor. Forrás Eszter felel a külügyekért, Kovács Krisztiáné a sport területe, Matécsa Péter dolgozik a fénymásolásban, Tóth Edit a gazdasági ügyek intézője, Markó Mónikához tartozik a kultúra. Van még egy levelezős tagunk is, őt Bodócsi Petrának hívják. Barócsi Edit Ditta egyébként megtartotta HÖK-tagságát, hozzá tartozik az újság.

– A tavalyi Gólyabált ugyebár a HÖK szervezte. Milyen volt a rendezvény megítélése szervezői szemmel?

+ Általános vélemény, hogy jól sikerült a bál, a hibákból természetesen tanultunk. Nagy hangsúlyt fektettünk a rendfenntartásra, nem is volt semmilyen probléma ebből kifolyólag. Az előzőekhez képest igazi team-munka jellemezte a szervezést.

– Minden félév velejárója a hallgatók által igényelhető támogatások „sokasága”. Ez a téma a hallgatóság széles körét foglalkoztatja. Közvetlenül néhány fontosabb tudnivalót az igényelhető támogatásokról?

+ Természetesen. Február 15-ig lehet még leadni a azokat az igényléseket, amelyek a szakdolgozatok támogatását célozzák meg. Erről részletesebb felvilágosítást Kovács Krisztiántól lehet megtudni (kollégium 105-ös szoba), de ki is van függesztve minden lényeges információ ezzel kapcsolatban a faliújságokon. A tanulmányi kirándulást támogató pályázat a különféle tanulmányutakat igyekszik segíteni olyan módon, hogy egyéb felmerülő költséget utólag elszámolunk, persze számlák ellenében. Fontos tudni, hogy utazási költséget nem térítünk! Továbbá támogatjuk még a TDK-

versenyeket, a kulturális rendezvényeket, így a bankettet is.

– Milyen közérdekű változások vannak még napirenden?

+ Februárban lesz a közgyűlésünk, amelyen a fő téma a HÖK-alapszabály gyökeres módosítása lesz. Előtte a tervezet ki lesz függesztve a faliújságokra mind a főiskolán, mind a kollégiumban. Nagyon jó lenne, ha minél többen jönnének el, mivel rólunk, a főiskola hallgatóiról van szó a szabályzatban, amelynek pontjai a hallgatóságot érintik, a jogainkról, az érdekeinkről dönthetünk. Ezúton is szeretném felhívni diáktársaim figyelmét, hogy aki tud, az jelenjen meg a közgyűlésen!

– A Főiskolai Tanács is ülésezett tavaly az év vége felé. Milyen módosításokkal kell tisztában lennünk?

+ A tanító szakos hallgatók műveltségi területein történt óraszám módosítás, ennek eredményeit a tematikák közlik. Ezen kívül halad az integrálódási folyamat Gödöllővel, amelynek egyik legfőbb eredményeként körülbelül két év múlva bevezetik intézményünkben a CREDIT-rendszert.

– Hallhatnánk valami előzetest a következő félévre tervezett programokról?

+ Szervezetünk tervezi a szokásos Főiskolai Napok megrendezését, ezen kívül természetesen lesz minden héten Tivornya, valamint egyéb bulik, amelyekről majd a kellő időben tájékoztatunk mindenkit.

– Végre most már irodával is rendelkezik a HÖK...

+ Így van, a kollégium 127-es szobájában – a DJB-vel közösen – található a Hallgatói Önkormányzat irodahelyisége. Most már van számítógépünk is, ami jelentősen megkönnyíti az adatfeldolgozást. A HÖK tevékenységéről a részletes beszámolót a közgyűlésen hallgathatja meg mindenki, mindenesetre mi úgy érezzük, hogy megmozdult a sokáig álló szekér.

B. T.

ZSEBZSIRÁF

A Jászberényi Tanítóképző Főiskola lapja

Főszerkesztő: Barócsi Edit Ditta

Mell-Ék szerkesztő: Benkő Tamás

Szedés: Kocsis Mariann Tördelés: Benkő Tamás

Az illusztrációkat Telek Béla készítette

Felelős szerkesztő: dr. Wirth Lajos Felelős kiadó: dr. Benedek Sándor

Megjelenik negyedévenként 100 példányban. Lap.eng. szám: III/isk./141/280/1988.

Készült: Verzál Print Kft. Nyomda, Jászberény

Felelős vezető: Purda József

A Diákjóléti Bizottság (DJB) hírei

Ezúton tájékoztatunk Benneteket, hogy a DJB-szabályzatot módosítani szeretnénk. A módosítást a DJB-küldöttgyűlés 1997. december 9-ei ülésén támogatta. Az új szabályzat 1998. február 1-től érvényes, amennyiben a Főiskolai Tanács 1997. december 17-ei ülésén elfogadja.

Az évfolyamképviselők feladatát ezentúl az elnökhelyettes (*Gonda Melinda*), a titkár (*Elekes Mónika*) és a csoportvezetők végzik közösen. A szociális támogatáshoz pályázati adatlapokat továbbra is a csoportvezetők gyűjtik össze, és juttatják el a DJB-hez (a DJB irodája a kollégium 127-es termében található!). **A HATÁRIDŐN TÚL ÉRKEZETT PÁLYÁZATOKAT NEM FOGADJUK EL!** A beérkező adatlapokat a titkár rendszerezi és azokról számítógépes nyilvántartást vezet.

Az állami normatíva évi 65.000 Ft.-ról 70.000 Ft.-ra emelkedett. Ez 1998. február 1-től érvényes. A havi lebontás a következőképpen módosult:

I. Tanulmányi ösztöndíj 2300-ról 2400 Ft.-ra;

II. Szociális támogatás

a., szociális alapjuttatás 3200-ról 3400 Ft.-ra;

b., pályázati szociális juttatás 800-ról 1000 Ft.-ra;

III. Szakmai tudományos közéleti ösztöndíj maradt 50 Ft.;

IV. Egyszeri juttatások összege 150 Ft. maradt (a következőképpen);

– kulturális alap (HÖK) 50-ről 40 Ft.-ra;

– szakmai gyakorlat 70 Ft. maradt;

– eseti segélyalap 30-ról 40 Ft.-ra nőtt.

Ezután az eseti segélyekhez csatolni kell a megfelelő igazolásokat.

A hallgatói normatíva emelkedése lehetővé teszi, hogy emelkedjen a szociális és az albérleti támogatások összege.

– Albérleti támogatás: 1000 vagy 1500 Ft.;

– Szociális támogatás: 600 vagy 800 Ft.;

– Kiemelt szociális támogatás: 1000, 1500 vagy 1800 Ft.

Amennyiben az egy főre jutó átlagkereset 23.000 Ft. felett van, albérleti támogatás nem igényelhető.

A szakmai gyakorlattal kapcsolatos változások:

1., Tanító szak esetén szakmai gyakorlatnak minősül a minimum egy hétig tartó külső vagy belső tanítási gyakorlat, amelyet a hallgatók a képzésforma által előírt követelményeként általános iskolában töltenek.

2., Művelődésszervező szak esetén a képzésforma által kötelezően előírt külső vagy belső gyakorlat, amelynek időtartama szintén legalább egy hét.

3., Szociálpedagógia szak esetében a képzésforma által kötelezően előírt külső vagy belső gyakorlat, amelynek időtartama legalább egy hét. (*És a könyvtáros szak esetében? – a főszerk.*)

A pályázatnak tartalmaznia kell:

– szakot, évfolyamot, tanító szak esetén a tanulócsoporthoz is;

– a gyakorlat időtartamát, helyét;

– a gyakorlatvezető, illetve tereptanár aláírását.

A Kollégiumi Bizottság (KOB) hírei

– 1997. november 7-8-án Sárospatakon részt vettünk a FEKOSZ (Főiskolai és Egyetemi Kollégiumok Országos Szövetsége) Észak-Magyarországi Régiójának soros őszi közgyűlésén. Ezen a közgyűlésen *Farkas János* („Szotyí”) a régió vezetőségi tagja lett, így automatikusan tagja az országos választmánynak is;

– December 1-től – próbaképpen – hallgatói telefonügyelet működik a portán, amelyet a KOB-osok látnak el;

– Ne felejtsetek el leadni a Pályázati lapokat a kollégiumi férőhelyekre! Csak azokat fogadjuk el, amelyekhez IGAZOLÁSOK vannak csatolva!;

– Mint azt mindenki észrevette, lecserélték a szobák ajtajain a zárat. Köszönjük az elismerő szavakat, bókákat, az össznemzeti paradicsomdobálást (szeretjük a paradicsomot!), ígérjük, hogy továbbítjuk a megfelelő helyre.

Jó lenne, ha a kulcsokat magatoknál tartanátok, mivel pótkulcs nem áll rendelkezésünkre, így ha kizárjátok magatokat, nem tudtok bejutni a szobákba.

Ha már a kritikánál tartunk... Eddig Ti kritizáltatok minket, most viszont mi jövünk:

1., A felmosóödrök nem szennyvíztárolók! Jó lenne, ha legalább a szobaátadásakor kiürítenétek belőle a poshadt vizet!

2., Elég sokan gyakorolják a konyhaművészetet, de sajnos a konyhatakarítás, tűzhelytisztítás művészetét nem. Lehet, hogy sokaknál otthon a koszos tűzhely a menő, de nem ártana, ha itt kevésbé lennétek „nagyvilágiak” és letakarítanátok magatok után a tűzhelyeket.

3., Lehet, hogy otthon külön szolgálka áll a rendelkezésetekre, aki lehúzza utánatok a WC-t, de mivel erre itt nincs lehetőség, saját magatoknak kell ezt megtenni. Sajnáljuk, ha megerőltető...

4., A WC-nek minden emeleten kijelölt helye van. A férfi WC-n férfi fej, a női WC-n női fej található. Ezek a helyiségek arra szolgálnak, hogy mindenki ott végezze el a kis-, illetve nagydolgot; ne pedig a TV előtt, vagy ahol éppen eszébe jut.

Ezúton is szeretnénk gratulálni kulturált viselkedéséért a jövő azon értelmiségijének, aki 1997. december 9-re virradóra a negyedik emeleti TV előtt könnyített magán. A takarítás és fertőtlenítés költségeit a kártérítési alaphoz fedezzük, ha nem lesz meg a „tettes”. Így nem kapjuk vissza az 500 Ft.-ot, csak annak töredékét.

5., Sokaknak még nem tűnt fel, hogy a kollégiumnak van telefonszáma, ezért a falikészülékeken hívatják fel, illetve vissza magukat! Bár a készülékek visszahívhatók, elsősorban arra szolgálnak, hogy a diákok tudjanak arról telefonálni.

A kollégium telefonszámai:

57/412-155; 57/412-357.

6., Valószínűleg jópár kollégistának egy gomb megnyomása is óriási fáradtságba kerül, ezért nem kapcsolják ki soha a televíziókat, miután befejezték a tévézést. Ha ezek a készülékek is elromlanak, már csak egymást nézhetjük, mivel új televíziókra anyagi keretünk nincs.

Előterben a szociális képzés

Országos diákkonferenciát rendeztek főiskolánkon

A szociális képzés fiatal, dinamikusan fejlődő képzési ág Magyarországon. Jelenleg az ország 19 intézményében – köztük a jászberényi főiskolán is – folyik szociális képzés. Nem véletlen tehát, hogy a jászberényi Tanítóképző Főiskola ez év márciusában pályázatot nyújtott be a Felsőfokú képzésben résztvevő hallgatók V. Országos Konferenciájának megrendezésére, melyet el is nyert. A háromnapos – november 7-9. – tanácskozáson több, mint kétszáz hallgató érkezett városunkba.

A háromnapos tanácskozás egyik legnagyobb érdeklődéssel várt előadását az ismert szociológusnő, Ferge Zsuzsa tartotta az állam szerepvállalásáról a szociálpolitikában. A következő beszélgetés vele készült.

– Milyen aktualitásokról beszélhetünk napjainkban a szociálpolitikában?

– A szociálpolitika igen mozgalmas napjait éli a nagyvilágban és hazánkban is. Külföldön, ezen belül Európában a uniós törekvés a legfontosabb. Ez számunkra is nagy jelentőségű folyamat. Különösen, ha azt is figyelembe vesszük, hogy az EU-ra már nem egészen az a jellemző, hogy a gazdaságot tartja mindenekelőtt, s hogy a jóléti állam képét „elfelejtette”. Az utóbbi néhány évben egyre erősödtek azok a hangok Strassbourgbán és Brüsszelben is, hogy a gazdaság is csak akkor tud tartósan és jól fejlődni, tartósan versenyképes maradni, ha egy jó minőségű társadalomban nem lehet túl nagy szegénység, kirekesztés, súlyos és tartós munkanélküliség, nincsenek végtelenített egyenlőtlenségek és türelmetlenségek. Olyan társadalomra lenne szükség, amelyben van szabadság, törekvés a nyugodtabb, kiegyensúlyozottabb, kiegyenlítettéletkörülményekre is.

– Ön szerint milyen szerepet kap az EU-ba való törekvésben a magyar mentalitás?

– Nagyon nehéz megfogalmazni, hogy mi is pontosan a magyar mentalitás. Ha megnézzük, a magyar társadalom hihetetlen nyugodt és mértéktartó bölcsességét 1989 óta, akkor azt látjuk, hogy ez a társadalom ma egy civilizáltabb, nyugodtabb, kevésbé szélsőségekbe hajló társadalom, mint volt például 1939-ben. Talán a magyar mentalitás, amit pesszimistának is szokás nevezni, nem elsősorban pesszimista. Ez a rossz közérzet abból adódik, hogy nálunk csalódtak a legnagyobbat az emberek a rendszerváltásban. Mindenütt máshol – cseheknél, szlovákoknál, románoknál, keletnémeteknél – iszonyatosan rossz volt a rendszerváltás előtti rendszer. Volt egy „kiegyezés”: a politikai szabadságot feladtuk a mindennapi szabadságokért és lehetőségekért. Ha megnézzük az azokban az években született irodalmi alkotásokat, filmeket, társadalomtudományi műveket, úgy tűnik, hogy a polgártudat, a méltóságtudat és a kritikai gondolkodás elkezdett fejlődni. Sok korlátja volt ugyan ennek a fejlődésnek, de amikor a korlátok megszűntek, akkor a mi országunk nem a kirobbanó indulatok országa volt, mint például a Szovjetunió vagy Jugoszlávia, mert úgy tűnt, hogy nálunk a bölcsesség lett a főszerep. A főszerep abban, hogy milyen országot akarunk.

A már említett csalódottság pedig abból adódik, hogy az emberek piacgazdaságot, szabadságot, demokráciát,

többpártrendszert és egy demokratizált, tabukat nem ismerő jóléti rendszert akartak. Ami helyett kaptak egy demokratikus alapokon álló, de még nem elég jól működő társadalmat. A demokrácia, melyben a polgár úgy érzi, hogy közel van a dolgokhoz, azért sem működhet jobban, mert közben azokat a biztonságokat, mint a lakás-, munka-, élet- és iskolázási biztonság, megrendítette a valóságos pénzhiány és az ideologikus állami politika. Az utóbbi szerepe nagyon nagy, mert ha csak pénzhiányról van szó, akkor lehet azt mondani a polgárnak, hogy most csökken a nyugdíj, a keresetek reálértéke, de majd holnap nő, most rossz az egészségügyi ellátás, de majd holnap... Ez reményt és valamiféle biztonságot adna, amire lehetne építeni. Ekkor a polgár azt mondaná: „Részt kívánok venni a politikában, mert van értelme.” Ha viszont az állam végleg kivonul bizonyos területekről, melyek a polgárokat súlyosan érintik, akkor úgy érzi, hogy nincs igazán demokrácia, hanem parlamentarizmus van. Most ez történik nálunk.

– Mire kell figyelni nekünk magyaroknak az EU-ba való törekvés során?

– Magyarország múltjában rengeteg olyan dolog van, melyeket egy polgári társadalom felépítésében fel lehetne használni. Kevés olyan ország van Európában, ahol olyan formátumú polgárosodást előkészítő írók lettek volna, mint Eötvös József és Bibó István. Erre az eötvösi, bibói vonalra építve kellett volna elgondolkozni azon, hogy egy szabad társadalomban mi is a köz dolga.

A kormányzat elfogadta azt a neoliberális, neokonzervatív ideológiát, hogy az egyén önfelelősségére kell építeni és csak a legszegényebbekre kell koncentrálnia. Úgy tűnik, hogy nyugaton ezt egyre többen megkérdőjelezzik. Soros György éppen úgy kritizálja ezt az álláspontot, mint az EU által kiküldött szakemberek. Nyugaton ugyanis egyre inkább azt gondolják, hogy a gazdasági fejlődés is a társadalom minőségén múlik.

– Honnan ered a „társadalom minősége” fogalom?

– A fogalmat Amszterdamban alkották meg, s mára az EU központi gondolatává vált. Jelentése tulajdonképpen az, hogy fontos cél a társadalmi minőség építése, ami szabadságot, szolidaritást, biztonságot és autonómiát jelent. Ha pedig mi erről elfeledkezünk, akkor nagyon nehéz lesz az út Európába.

Aki gyerekeket akar nevelni, tönkre akarja tenni őket (?)

„Kell-e, egyenesen: szabad-e nevelni gyermekeinket? Anti- és fekete pedagógia. Az iskolákat fel kell robbantani.”

Megannyi radikális irányzat, vélemény, követelés. A „növekedni hagyni” álláspont szélsőséges védelmezői szerint mindenféle tudatos felnőtt-ráhatás káros, és kizárólag korábban elszenvedett traumák eredménye, egyfajta rejtett bosszúállás a gyermekkori sérelmekért. Egyes helyzetekben biztosan jelen vannak ilyen és hasonló tényezők is, mégis azt gondolom, vezetésre, támogatásra szükségük van a gyerekeknek.

Engedjünk a 'fekete pedagógiát' leleplező nézeteknek, és tegyünk kísérletet! Vonjuk ki gyermekeinket a felnőttek lelki terrorja alól. Ha elfogadjuk, hogy minden felnőtt kényszeresen és végzetesen manipulál az ifjúsággal, akkor ez a kivonás az egész társadalomból történő kivonást jelenti. Tegyük fel, hogy csak addig van ránk szorulva a gyermek, amíg fizikailag nem képes magát fenntartani – ezután hagyjuk növekedni pl. egy Golding által elképzelt regénybeli helyzetben, egy lakatlan szigeten. Az eredmény egyfajta ösközösségi állapot, hiszen a gyermekek ugyanúgy kénytelenek lesznek végigjárni a közösségi létforma állapotait. Ez ugye nem cél. Esetleg hagyjuk meg őket ebben a 'gonosz' civilizációban, csak felejtjük ki belőle a 'nevelő' tényezőt, az iskola - szélsőséges esetben a szülő - ráhatását. Semmit nem érünk el, hiszen a környezet - szülők, társak, média - ugyanúgy hatni fog rájuk, csak nem tudatosan, és célirányosan. Minták milliói állnak előtte - és micsoda személyiségformáló hatása van a példának! -, amelyeket senki és semmi nem szűr meg és nem rostál.

Mi lesz a jó?

Mi a rossz? Nem lesz útmutatás. Pedig - gondoljunk csak az állami gondozott gyerekekre, akiket tényleg „hagynak nőni” csak úgy - a gyerekek igenis igénylik az útmutatást. Honnan is meríthetnének bátorságot, tudást, ha nem azoktól, akik már végigjárták ugyanazokat a lépcsőfokokat, rálátnak mind a gyermek - mind a felnőttkorra, és megfelelő empátiával

képesek, hajlandóak tapasztalataikat megosztani velük?

Ha nem gyártanánk a cikkben is említett „értékrend alakító” és „manipuláló”-játékszereket, a gyerekek attól még a mi életünket mintáznák szerepjátékaikban, mértéket vesznek rólunk - a jót és rosszat egyaránt meglátják. A nevelés feladat pont az lenne, hogy megmutassa a különbséget a helyes és helytelen minták között. A cikkben említett „prefiguratív” - én inkább értékválságosnak nevezném - társadalmakból ezek a követhető előképek hiányoznak, azért a nevelés is lehetetlen vállalkozás.

A gyermek - nevelő viszony szimmetria eleve kizárt; hiába foglaljuk törvénybe a gyermek teljes egyenjogúságát, tudjuk, hogy ez nem létezik - még jogilag sem, hiszen pl. a gyermekek nem teljes felelősséggel rendelkező jogi személyek - ezt pedig az egyenjogúság maga után vonná. „Ne legyen életkori diszkrimináció” - írja a német iskolakritika. Akkor például a gyermekbűnözést is azonosan ítéljük meg a felnőttkorival? A gyermekek is pontosan tisztában vannak a függőségi viszonyukkal - elfogadják, hogy ez nem gonoszszágból, elnyomásból, hanem biológiai-pszichikai stb. törvényszerűségekből következik. Gyermekeket nevelni nem azt jelenti, hogy állandósítjuk ezt a viszonyt, sem azt, hogy tagadjuk, és 'áldemokráciát' hirdetünk, hanem azt, hogy egyik oldalon sem élünk vissza vele. A gyermek eredendően bíz bennünk, hogy jóra-szépére neveljük - ezt a bizalmat mi játsszuk el később. Esetleg azzal, hogy magunk sem látva kiutat, individualista társadalom felfogásunkat - önmagában is mekkora ellentmondás -, átültetjük velük való kapcsolatunkba is, belefáradva konfliktusainkba és nehézségeinkbe, teljes kivonulást hirdetve magukra hagyjuk őket és kivonjuk magunkat a felelősség alól.

Ez az egyetlen dolog, amihez - velük szemben - nincs jogunk.

KÖNYVAJÁNLÓ

Nobel-díjas magyarok

Ha szeretnél érdekes dolgokat megtudni híres tudósok munkásságáról, életéről, akkor olvasd el ezt a könyvet!

Tudod-e, hogy:

- ki fedezte fel a C-vitamint?
- hány nyelven beszélt Alfred Nobel, végzett-e főiskolát?
- mi állt Nobel végrendeletében?
- mi a holográf?
- kik a magyar Nobel-díjasok; miért tüntették ki őket, mit találtak fel?

A könyvben olyan emberekről is olvashatsz, akik megérdemelték volna a Nobel-díjat, de nem kapták meg. Vajon miért?

Biztosan hallottál már Teller Edéről, de vajon azt is tudod, hogy ő a hidrogénbomba atyja?

Tudod-e, ki az elektronikus számítógép, vagy a BASIC programozási nyelv alkotója?

Ha róluk és még sok más világhírű tudósról szeretnél többet tudni, olvasd el *Bödök Zsigmond: Nobel-díjas magyarok* című könyvét, melyet a NAP Kiadó jelentetett meg 1997-ben.

(♦)

Füvel, fával

Ha szerettek barkácsolni, állatfigurákat, vonatot, csúzlit, pörgettyűt, propellert, nyílveesszót magatok készíteni a természet anyagaiból, érdemes előolvasnotok, használnotok ezt a könyvet. A kifogyhatatlan ötletek táráat találjátok benne a természettel, füvel, fával, virágokkal való megismerkedéshez.

Megtudhatjátok, hogyan lehet bogáncsból kereplőt, üres fél dióból brekegő békát, bojtorjából nyilacsakát készíteni, de megtanulhattok belőle kötélletrát csinálni is.

Tehát, ha szeretnéd magad elkészíteni a játékaidat, akkor ajánlom neked a *Játékok fűből, fából, virágból* című könyvet, amelyet a Passage Kiadó jelentetett meg 1997-ben a Kis természetbúvár sorozatban.

(□)

Philippa Wingate: Királyok és királynők

Tudod-e:

Melyik uralkodó uralkodott a leghosszabb ideig? Ki volt a legfiatalabb uralkodó? Miért volt III. Henriknek hat felesége? Kit neveztek Dzsingisz kánnak, „egyetemes vezérnek”? Hogyan készült és hogy nézett ki a „pompadur” nevű hajviselet? Hogyan hízelegtek az udvaroncok királyuknak és királynőjüknek? Melyik várost nevezik „Tiltott város”-nak? Milyen uralkodói jelvényeket használtak az egyes népek? Hogyan temették el az uralkodókat?

Mindezekre és számos más kérdésre is választ kaphattok a *Királyok és királynők* című könyvből.

Áttekintést ad szerte a világon élt vagy élő uralkodókról a legkorábbi időktől kezdve (Tutanhamontól) napjainkig (II. Erzsébetig). Feltárja az uralkodók életét, mindennapjukat koronázástól a temetésig, bemutatja palotájukat. Fény derül a királyi botrányokra is.

Rengeteg fénykép és rajz teszi érdekessé és élvezhetővé a könyvet. Az uralkodókat nem időrendben tárgyalja, de a könyvben való tájékozódást segíti az időrendi áttekintés és a név- és tárgymutató.

A *Királyok és királynők* című könyv az Elektra Könyvek sorozat részeként jelent meg 1996-ban, az Elek és Társa Kiadó gondozásában.

(M)

Lindgren: Harisnyás Pippi hajóra száll

Hallottál már Harisnyás Pippoletta Citadella Intarzia Hajolika Ingaóráról? Szeretnéd megtudni, hogy ki ő?

Ha eddig nem olvastad Pippi kalandjait, most megteheted! Kölcsönözd ki a könyvtárból *Astrid Lindgren: Harisnyás Pippi hajóra száll* című gyermekregényét!

A regény szeplős és vörös hajú hősnője a világ legkedvesebb, legvidámabb gyermeke, aki segíti, megajándékozza barátait, a városka gyermekeit.

Megtudhatod a könyvből, hogy miért kószál késő este egy kislány egyedül a kertben, ki az a Harisnyás Efraim kapitány, valóban hajóra száll-e Pippi.

Astrid Lindgren író nő ezzel a könyvvel aratta első sikerét. Budapesten 1997-ben jelent meg ez a regény az Egmont Hungary kiadásában. Fordítója Tótfalusi István volt.

(✓)

- Franciaország -

Mindenki tudja, hol van a térképen Franciaország. Mindenki tudja, hogy a fővárosa Párizs, a szerelmesek városa. De talán nem mindenki tudja azt, hogy jövő nyáron minden labdarúgást szerető figyelme „odacéloz”. Talán nem mindenki szereti a focit, mivel Magyarországon ez a sport a legnépszerűbb, de sajnos a magyar válogatott nem jutott ki a világbajnokságra.

Javasolom, kedves főiskolás, hogy vegyél részt (mint néző, persze) Franciaországban legalább az egyik meccsen. Azt hiszem, még mindig vannak jegyek.

Találkoztam olyanokkal itt a főiskolán, akik úgy döntöttek, hogy elmennek a France '98-ra.

Franciaország.

Ha az Egyesült Államokat „egy olyan ország, mint egy kontinens”-nek neveztem, akkor Franciaország „a két tengerre néző ország” lesz.

Oroszország után Európában a legnagyobb területű állam (54.702 négyzetkilométer), népességével pedig ötödik a sorban. Túlnyomórészt természetes határok övezik. Nyugaton az Atlanti-óceánra, a La Manche-csatornára és rövid szakaszon az Északi-tengerre néz; Spanyolországtól a Pireneusok gerincvonala választja el; hosszú partvonallal a Földközi-tengerrel érintkezik, sőt Korzika szigete (8862 négyzetkilométer) révén mélyen lenyúlik annak nyugati medencéjébe.

A francia-olasz határon, az Alpokban emelkedő Mont Blanc (4807 méter) Európa legmagasabb pontja.

Franciaország területe i.e. 48-tól Gallia néven a Római Birodalom része volt. Az i.sz.-i V. században germán törzsek uralma alá került, majd 760-tól a IX. század derekáig a Frank Birodalomhoz tartozott. Ennek nyugati részéből alakult ki a birodalom 843-ban bekövetkezett felbomlása után – Franciaország.

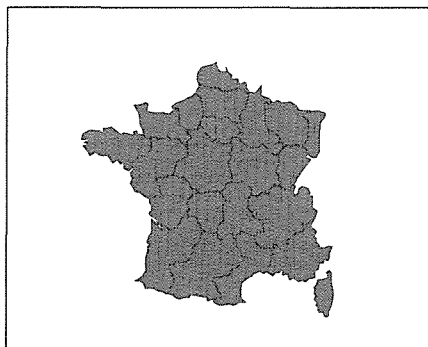
A XII. században Nyugat-Franciaországot meghódították az

angolok, s ezt csak az 1337-1453-as százéves háborúban sikerült tőlük visszaszerezni.

1789. július 14-én Párizsban kitört a polgári forradalom. 1792-ben megalakult az első francia köztársaság, amely 1804-ig, Napóleon megkoronázásáig állt fenn.

1940-ben a fasiszta Németország megszállta Franciaország nagyobb részét. De Gaulle vezetésével nyerte vissza függetlenségét.

A hetvenes évek második felétől Franciaország

fokozta politikai tevékenységét Afrikában, növelte politikai és gazdasági befolyását elsősorban volt gyarmatain. Franciaország tagja az Európa Tanácsnak.

Franciaország népessége 55 millió, ebből 94 % a francia, 6 % német, olasz, arab és más nemzetiségű ember. A lakosság 80 %-a katolikus.

„Franciaország egyetlen nagy múzeum” – mondta valaki. Egyes források szerint 30.000 a műemlékek száma.

Egyedül Párizsban negyven múzeum szolgál történeti és képzőművészeti gyűjtemények kiállítására; híres emberek és nagy művészek emlékmúzeumaival, valamint a tudományos és technikai múzeumokkal együtt számuk mintegy kilencven. Ezek közül kiemelkedik a Louvre, amely a világ legnagyobb festőinek festményeit tartalmazza.

Szerelmes költői sem tudják egyszerre a verssorok karjaiba ölelni mindazt, ami Párizs. Victor

Hugónak van igaza, amikor a *Nyomorultakban* így kiált: „Párizs a kozmosz szinonimája.”

„A szép ámulások szent városa” – ezt mondhatom Adyval. Ámulnivaló az Eiffel-torony vasalkotmánya.

A múlt gazdag emlékei közt a modern élet lüktet, és mekkora vörös ponttenger estéknént az autók ezreinek hátsó lámpáitól a *Champ-Elysées* a *Concorde-térről* nézve!

Ha megint idézném Victor Hugót, azt mondanám, „Róma fenségesebb, Velence szebb, Nápoly kecsesebb, London gazdagabb. Milyen hát Párizs? Forradalmi!”

Párizs Franciaország szíve. Nemcsak politikai központ, közigazgatási centrum, szellemileg is ez a gyűjtőhelye a több mint ezeréves kultúrának.

A *Notre-Dame* a középkor és minden korok építő művészetének egyik legcsodálatosabb remeke. A *Katedrálisba*, azt mondják, hogy 9000 ember fér be, ha a karzatokra 1500 embert helyeznek el.

A *Champ-Elysées* maga a kozmopolita főváros fő úttere, ahol néha több a külföldi, mint a francia.

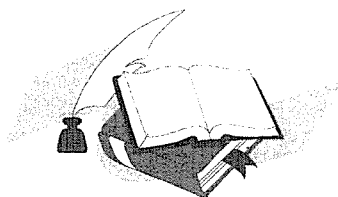
Mit jelent a franciáknak a *L'arc de triomphe*? A napóleoni nagyság nosztalgiáját, az első világháború utáni diadalmenet emlékét, a hitlerista bevonulás gyászának, a második világháború után felszabadult főváros első nagy ünnepéről megőrzött képet, és azóta július 14-én a katonai parádét.

A ligha tér haza Párizsból külföldi anélkül, hogy el ne mondhatná: „láttam az Eiffel-tornyot”. 1887. január 28-án kezdték el a munkát és 1889. március 31-én készen állott. Évente milliók mennek fel „emeleteire” gyalog vagy liften...

Azúr ég, zöldeskék tenger, bronzbarnára sült emberek, örökzöld fák – ez a *Cote d'Azur*. A Földközi-tenger partvidéke Marseille-től Cannes-on, Nizzán át és Monacóig, ez „álomország”. Szóval Mon ami Bienvenue en France.

„Vers mindenkinek”...

Legutóbbi számunk megjelenése után örömmel nyugtáztuk, hogy újabb költemények közléséhez járultak hozzá szerzőik, akik szintén főiskolánk hallgatói. A múltkor bemutatott művek után ezennel két-két verset jelentetünk meg egy-egy „költőtől”, s reméljük, hogy ezt követően még további alkotásokkal lepíték el nem létező szerkesztőségünk nem létező íróasztalát.

Kriston Rezi Léda: A pillanat

Hideg volt a reggel, hideg az ébredés.
Úrrá lett rajtam egy fájdalmas érzés.
Te nem voltál mellettem, nem voltál
sehol,
Szívembe markolt a tudat, hiányzol!

Nem tudtam merre, hol keresselek,
Gyűlöljelek vagy éppen szeresselek!
Oly zavart volt az egész, zavart a
pillanat,
S csak körülöttem járt minden gondolat.

Vedd csak el, tied az életem,
Mert nekem nem kell, ha nem vagy
velem!
Értelmetlen minden: múlt, jelen, jövő.
Nem pótol semmit sem a múltó idő.

Vágy

A jövő ösvényén – mely izzik, s
ifjúsággal teli –
A való életet a kósza álmom kergeti.
Én a lélek mögött állok, némán
figyelek.
S csak arra vágyom, hogy újra
gyermek legyek!

Bene Zita: Csend

Beborult. Tiszta-kék az ég.
Félelem, szürkesség van idelent.
Várom, egyre várom,
Hogy megtörjön a csend.

Dobog, lüktet, hasít
E halotti csönd.
Hasadj meg, ordíts
Már vihar odafönt!

Reszketek a sötétben
Rettegek a fénytől
Lassan kaparom nevemet
A homokba, és vértől

Piroslik ujjam
Lucskos-véresen írok
Tíz körömmel vések
És üvöltve sírok.

Megindult. Eljött a vihar.
Olyan hálás és nyugodt
A lelkem, hogy tudom
Béke van ott.

Lépj...

Lépj amíg lábad bírja erővel,
Láss amíg nézhetsz hátrafelé is,
Szedd magad össze ha fáj még,
Menj tovább akkor is, úgy is.

A férfi

Csúnya vagy

A férfi mozdulatlanul állt a kertkapu mögött és összehúzott szemmel fürkészte az utca túloldalát. Tudta, hogy Az ma is meg fog jelenni ott szemben, az orgonabokrok mellett, és tönkreteszi ezt a pilledt, falusi délutánt. Nem volna szabad nézni, jutott eszébe most is, mint már annyiszor, be kéne menni a hűvös verandára és értelmes dolgokkal kéne foglalatostkodni.

Halaszthatatlan teendőinek sokaságára gondolt, bármelyik izgalmasabb és fontosabb, mint itt állni és várni, hogy Az felbukkanjon és a nap legszebb óráit elrontsa. De valami áradt a helyről, ahol Az fel szokott tűnni, valami kiszámíthatatlan, titokzatos fenyegetés, ennek nem fordíthat háttal, és végképp nem hagyhatta, hogy a dolgok kicsúszzanak az ellenőrzése alól. Az mindenre képes, pusztán azért, hogy létezik, és pedig különös, nyugtalanító módon létezik, nem illik bele az ismert világ rendjébe, kilóg, ellene mond az ész törvényeinek, egyszóval árt. Az a sötét erők oldalán áll, a Férfinak tehát a Fény mellett a helye, ez háború, szakadatlan, titáni küzdelem. Ma csata lesz.

Ő fog győzni.

Győznie kell.

De egyáltalán: hol van Az?

A napkorong már a szomszédék kukoricagöréjének a gerincét érintette. Könnyű szél jött, lovak szagát hozta a kovácsműhely felől, sustorogni kezdtek a hatalmas jegenyefák lombjai. A Férfi megborzosongott. Miért kell neki lesben állnia, várva, hogy Az majd nagy kegyesen megérkezik, kicsoda ő, és egyáltalán: hol élünk?

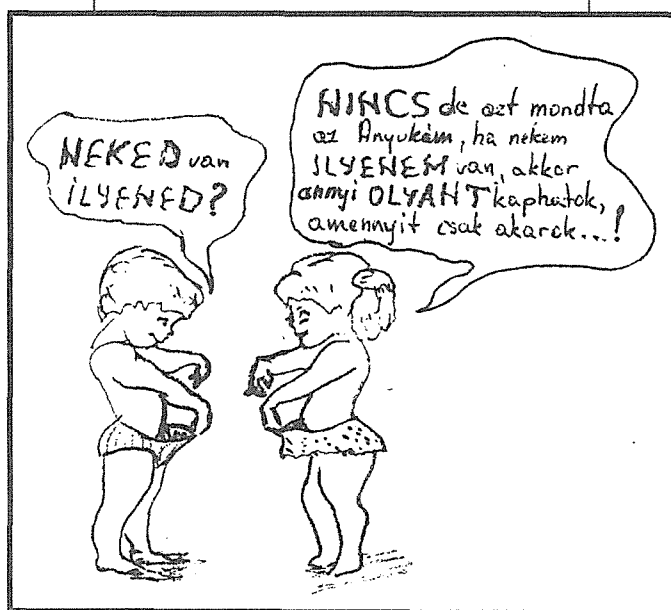
Az ezt még nagyon meg fogja bánni. Ott van.

Csakugyan ott volt. Jajtalanul jelent meg, mint általában, elfoglalta mindennapi helyét és művelni kezdte mindennapos, undok praktikáit. A Férfi pulzusa felgyorsult, de arcvonásain semmi sem árulkodott izgalmi állapotról, talán csak az orrlyukai tágultak ki valamelyest. Csigavér. Nem rontunk

ajtóstul a házba. Az csak hadd érezze biztonságba magát. Hadd higgye, hogy ma megúszhatja. Csapásunk váratlan lesz, ellenállhatatlan és megsemmisítő erejű. Az ma szorulni fog.

Szűk negyedóra elteltével óvatosan kinyitotta a kaput és kilépett. Megigazította a ruháját, arcát méltóságteljes vonásokba rendezte és előkelő lassúsággal átkelt az úton. Megállt a szemközi kerítés előtt.

A kerítés mögött ült Az. A Démon.

A Férfi elmélyülten tanulmányozni kezdte az egyik bokron mászkáló katicabogarat, mintha Az nem is volna a világon. Az felpillantott, de mindenfajta érdeklődés híján, aztán folytatta tovább hiábavaló, esztelen tevékenységét. Szent harag sötét fellegei kezdtek gomolyogni a Férfi lelkében. Meg se lát a piszok. Na megállj, nyomorult, ha tudnád, mi lesz itt még előadva, hujjujj...!

Egyenesen szembefordult a Démonnal és halkan, de ellentmondást nem tűrő nyugalommal megszólalt:

– Csúnya vagy.

Az felkapta a fejét és értetlenül bámulta a Férfit.

– Nem vagyok csúnya.

A Férfi homloka elfelhősödött ennyi megátalkodottsággal találkozva.

– Csúnya vagy!

– Nem vagyok csúnya! – A Démon

hangjába már némi indulat vegyült, sínen vagyunk, gondolta a Férfi, közben azonban olyan képeket vágott, mintha komolyan mérlegre tenné a Démon ez utóbbi kijelentését. Végül megrázta a fejét és szinte sajnálkozva, ám annál nagyobb meggyőződéssel közölte:

– Csúnya vagy.

– De nem vagyok csúnya!

Az láthatólag kezdett kijönni a sodrából, a Férfi kebelében viszont derű áradt széjjel. Csak három menet volt, gondolta, mindössze három icipici kis forduló, de Az már nem tud önfeledten visszamerülni oktan, badar tüsténkedései közé.

– Csúnya vagy.

– NEM vagyok csúnya.

A Démon egész valóját kezdte átszínezni a hisztéria, mint oldódó hipermangán a lavór vizet.

– Csúnya vagy.

Az felugrott, földhöz vágta a homokozó vödrét, meg a lapátját és úgy visított, mint a török cukrász huszonnégy malaca együtt.

– NEM VAGYOK CSÚNYA!!!

A Férfi tűnődve szemlélte a női léleknek ezen eruptív,

toporzékoló megnyilatkozását, és amikor a Démon kénytelen volt szünetet tartani, hogy levegőt vegyen, kimondta a végső verdiktet:

– Csúnya vagy.

Az bömbölve elrohant.

Győzelem. Ha háború, akkor háború; Az egyébként sem méltó könyörületre. Lány. Igaz, hogy csak egy négyéves pocok, ám ha kihívja maga ellen egy tiszteletreméltó korú - ötödik életévét is betöltött - férfi haragját, akkor bűnhődjék.

Miután átgondolta az egészet, a Férfi hazafelé indult. Boldognak kellett volna lennie, de nem volt az: öt évének összes tapasztalata és minden intuíciója azt súgta, hogy AZOK ezt a dolgot még kamatostul le fogják verni rajta. Csak azt nem tudhatta, hányan, hányszor és mennyire.

Gólyabál – 1997

Borús napra ébredt a Főiskola az Úr 1997. esztendejében november havának 14. napján.

Ha tudnátok, hogy miről maradtatok le!

Örömmel értesítünk benneteket, hogy az idén

nem volt halálos áldozata ennek a zenés-táncos eszméletvesztésnek, amelynek fedőneve: **GÓLYABÁL**. Azonban három könnyebb sérültje mégis csak akadt, akiket a jászberényi kórház sürgősségi osztályán ápolnak a mai napig. Természetesen a „detoxikáló” sem maradt látogatók nélkül, olyannyira, hogy a nagy érdeklődésre való tekintettel Cs. Nagy Benő 75 éves „roppant” nyugdíjas (helyi lakos) ellátatlanul esett össze a Zártosztályon. Ezek ellenére voltak olyan személyek, akik a plakátok segítségével mégis megtalálták a nekik tetsző programokat. A felbőszült tömeg nyomására már a megtervezett időpontban 18 órakor ki kellett tárnai a Főiskola kapuit. Ahol a jegyszedők már 900 Ft.-ért nyomatták a jegyeket, de a szemfülesek már

500-ért is hozzájuthattak két sarokkal arrébb. „Minden sarkon álltam már...!!!”

Nyitótánc gyanánt szűnyog lábú lányok és napsütötte, pelyhes állú fiatalemberek megfickósodva, vadító táncsal szórakoztatták a közönséget.

Az est „fémponnya” volt a Gólyaavató, amikor is az eredeti tervtől (amely a fiatal gólyák többszöri meghurcoltatása lett volna, s a „Reszketétek elsősek!” fedőnevet viselte) eltérően

A gólyák a Hair zenéjére ropták

húsvéti locsolkodásra került sor.

Ezek után mindenki a tornaterembe menekült, ahol a „Dob-só” kezdődött; a tanulmányainkból jól ismert „konyhashow” került a dobokra. Show szagát megérezve Takáts Tamás és bandja is

színre lépett. Fergeteges bulijuk után fejvesztve menekültek, gitárjukat hátrahagyva.

A fényképeket Sárközi János készítette

A mulatság még nem ért véget, ezt követően a kőkemény rock-csávók

egyedülállókát társkeresésre sarkalló (jelige: „Róméjő és Dzsulietta”) előadást mutattak be.

a csaptak a húrok közé, így fejrázásra ingerelve a helyszínen maradtakat, akik a földre kerültek az előző koncert hevében.

A dísztermi laboratóriumban a diszopotkányokon kísérletezett a Pannónia „didzséje”.

Eközben rendkívül izgalmas dolgok történtek a csárdában is, ahol a *Koktél együttes* a koktélok hátán dínom-dánomra, helye-hujára, betyáros jókedvre derítette a lányokat, akik egymásra ordibálva az „Ereszd el a bárátomat” című dalt énekelték.

Most pedig evezünk át a Blues kocsnába, amely kutya jó volt. A sörtől mámoros hangulatban pengetett a *Calvados*, a bugi nem habozott beleugrani a hallgatók lábaiba.

Az eszüket vesztett, kábult és elcsábult emberkéik számára akadt kulturálódási lehetőség is. Erről a *Lopótök* színtársulat gondoskodott, akik világszerte ismert „tinagger” szíveket megdobogtató, időseket könnyezésre készítő,

„Szép dolog a szerelem!”

A jazzbalettet kedvelők sem panaszkodhattak, hiszen a martfűi táncos lábúak, oldalról nézve is elkápráztatták a nézőket.

Büfögni... jókat lehetett a büfékben,

amelyek a szomszédhozó populáció számára enyhülést nyújtottak, olyan látvány volt ez, mint amikor a sivatagi vándorok ellepik az oázist.

Egy szó mint száz, hajnali négykor véget ért a móka mára, zárult a JTKF mókatára. Aztán buli után a takarítás! Hajnaltól-pirkadatig, mentek a fertőtlenítő gumikesztyűk, WC-pumpák, felmosó vödrök a hányaveti mocskosok után.

Ha nem voltál itt, eljössz majd a következőre!

Jellemző kép: golyaajándékok leleplezése

Az oldalt írta: Gere Móni

A december általában az összegzések, visszapillantások elkészítésének hava. Nem csak a Zsebszír - Mell-Ék, de még sok más heti- és napilap közlése vagy az év végén, vagy az új esztendő elején

az elmúlt tizenkét hónap általa legfontosabbnak, legérdekesebbnek tartott kategóriák sorrendjét. Valami ilyesmi „merénylettel” próbálkoztunk mi is, amelynek meglepő, ámde annál kellemesebb módon

nagyon pozitív volt a megítélése a főiskolások körében. A szavazatokat Ti. főiskolai hallgatók adták le, mi pedig összesítettük azokat. At is adjuk a helyet a már oly türelmetlenül várt statisztikai eredményeknek.

Az általunk felállított ötféle kategória a következő volt:

I. Ki a legszebb tanárnő a főiskolán?

II. Ki a legvonzóbb tanár a főiskolán?

III. Ki érdemli meg az 1997-es esztendő „Év portása” címet?

IV. Kit tartasz a legszebb lánynak a főiskolán?

V. Kit tartasz a leghelyesebb fiúnak a főiskolán?

A végeredmények kategóriánkénti lebontásban:

I. „Legszebb tanárnő”

1. Erdészné Molnár Marietta	90 pont.
2. Szabóné Szakali Ágnes	81
3. Kadosa Lászlóné	63
4. Virágné Juhász Nyitó Klára	56
5. Koczkáné Szécsi Zsuzsanna	35
6. Szilágyiné dr. Hodosi Zsuzsanna	32
7. Szécsi Tünde	21
8. dr. Kozáková Radnai Mária	16
9. Horváthné Kispéter Zsuzsanna	15
10. Szentesiné dr. Tóth Edit	14
11. Staudinger Beáta	12
12. Nyíri Mihályné	11
13. Makay Emese	11
14. Fábiánné dr. Kocsis Lenke	10
15. Huszárné Medve Mária	9

II. „Legvonzóbb tanár”

1. Máté György	80 pont.
2. Antal György	64
3. Ugrin György	60
4. Broucaret Fabrice	50
5. dr. Doboss Gyula	43
6. András György	32
Wirth Lajos	32

8. Szőke Péter	31
dr. Kalmár Pál	31
10. Galsi György	20
11. Várszegi Tibor	19
12. dr. Wirth István	12
13. Pethő László	10
Palkó Tibor	10
Karácsony János	10
16. dr. T. Kiss Tamás	7
17. Váci Gyula	6
18. dr. Gedon László	5
19. dr. Farkas Ferenc	4
20. Benedek Sándor	3

III. „Év portása”

1. Sanyi bácsi	208 pont.
2. Laci bácsi	142
3. Mancika néni	131
4. Zsuzsika néni	34
5. Anikó néni	14

IV. „Legszebb lány”

1. Kovács Réka	77 pont
2. Somogyi Judit	21
3. Kovács Brigitta	18
Endréz Judit	18
5. Horváth Krisztina	15
6. Fehérvári Viktória	14
7. Papp Beáta	11
8. Antal Ildikó	10
Bánhidi Lilla	10
Antal Brigitta	10

Hlatki Hajnalka	10
12. Gál Krisztina	9
13. Horváth Ildikó	9
14. Kulik Judit	7
Forrás Eszter	7
Kendrei Judit	7
17. Harmath Judit	6
18. Botka Johanna	6
Soós Krisztina	6
Markó Mónika	6
Göröcs Andrea	6
22. Papp Mónika	5
Nagy Zsuzsanna	5
Borbély Mariann	5
25. Kocsis Mariann	4
Moldován Mónika	4
Mészáros Ivett	4
Viczián Paula	4
Molnár Orsolya	4
Tóth Éva	4

V. „Leghelyesebb fiú”

1. Orbán József	43 pont.
2. Benkő Tamás	35
3. Nagy Gábor	25
Mondi András	25
5. Kátai Tamás	24
6. Vőcs Attila	21
7. Somodi Gábor	21
8. Szabó Albert Manassé	17
Szabó Róbert	17
10. Kapros Ádám	16
Kesztyűs Zsolt	16
Viszok Attila	16

13. Szigeti Krisztián	15
Valló Ede	15
15. Tóth Balázs	13
Kósa János	13
Mihalov Nándor	13
Matécsa Péter	13
Bánhidi Tibor	13
20. Kurucz Ferenc	12
Kovács Krisztián	12
22. Ghiurca valentin	11
23. Kövér Tamás	10
Harangozó Péter	10
Sótér János	10
Malik Zoltán	10
Robu Albert	10
28. Tarjányi Szabolcs	6
Nagy Tamás	6
30. Nagy Csaba	5
31. Wirth Zoltán	3
Pöll József	3
Papp Ferenc	3
Fábián Tamás	3
Bobák Béla	3
Tímár Zoltán Péter	3
Kecse Zoltán	3
38. Krasnyánszki Krisztián	2
Farkas János	2
Erdélyi Gábor	2
Csányi Csaba	2
42. Rakottyai Gábor	1
43. Vincze Gábor	1

Egy szavazólapon szerepelt valamennyi kérdés, következésképpen hölgy hallgató is szavazhatott a legszebb lányra, és fordítva (már aki nem bliccelte el a választást). Egy-egy kategóriának az első három helyére lehetett voksokat leadni.

Összesen 107 választ gyűjtöttünk össze. A szavazók között voltak albertesek, bejárások, kollégisták. Többen kételkedtek abban, hogy vannak-e fiúk a főiskolán? A számok mindent elmondanak, válaszunk tehát erre a dilemmára: vannak. Érdekesen alakult a „Legvonzóbb tanár” kategória, ugyanis három György végzett az élen. A portások között Tarjáni Sándor (Sanyi bácsi)

meggyőző fölényrel nyert. Hasonlóan elsőprő győzelmet aratott Kovács Réka a főiskolás lányok között.

Még néhány érdekesség:

– Nagy Gábor neve három (!) kategóriában is felmerült, ugyanis a „Legszebb lány”, a „Legszebb fiú” és az „Év portása” kategóriában is kapott szavazatot (ehhez képest nem lány és nem is portás).

Jöjjenek végül a legmókásabb válaszok:

II. kategória (tanárnő): „nem is figyeltem”

II. kategória (férfi tanár): „Horn Gyula”

III. kategória (portások): „Mihalov Nándor”... „Akela”... „B. János”... „KOB-osok”...

IV. kategória (lányok):

„Csintibabám”... „Zsuzsi, a büfés lány”... „1. a jobb kezemet; 2. a bal kezemet; 3. a kettőt egyszerre”... „nekem a fiúk tetszenek”... „Juli, Maresi, Sebaj Tóbiás”... „kézilabda csapat”... „nem tudom a nevét”... V. kategória (fiúk): „Tom Cruise”... – nem ide jár; „Oszy” és „Rapy”... – ők már végeztek; „Büfés Gábor”... – milyen népszerűek a büfések; „a hosszú hajú villanyzerelő srác”... – ő sem ide jár; „ilyen nincs”... – ez már felháborító!

A „Legszebb lány”, illetve a „Leghelyesebb fiú” kategória első helyezettjei (tehát Kovács Réka és Orbán József) abban a megtiszteltetésben részesülnek, hogy kiemelt versenyzőként indulnak a Főiskolás Napokon (remélhetőleg) megrendezendő „Ideális nő” és „Ideális férfi” vetélkedőn.

Zenedoboz

Öreg Rocker Nem Vén Rocker

1997:
A Veteránok Éve (?)

Az 1997-es év zenei termésének értékelését szeretném átnyújtani, a teljesség igénye nélkül. Elnézést kérek azoktól, akik a „zene” szó alatt értelmeznek olyan szörnyszülötteket, amelyeket a diszkók, illetve az ízlésformáló színes magazinok népszerűsítenek, „futtatnak”. Egyre több fiatal együttes, illetve előadó jelenik meg a zene világában (lásd: *Hanson*), mégis úgy érzem ez az év is csak arra bizonyíték, hogy csak az igazán tehetségesek tudnak fennmaradni, illetve megújulni.

Még az év elején szenzációt keltett, hogy a *U2* és a *Depeche Mode* szinte egyszerre adott ki új albumot. A *U2* olyan megalomániás koncertturnét szervezett, hogy Magyarországon be sem fért a programjuk. Ezzel szemben a *Mode* egyáltalán nem turnézik, viszont gyártja a maxi-CD-ket: *Barrel of a Gun*; *It's no good*; *Home*; *Useless*. A magyarok közül *Grandpierre Attila* és csapata, a *Vágtázó Halottkémek* adott ki új korongot tavasszal az *Éden visszahódítása I.* címmel. A *Rolling Stones* is folytatja nyomulását. A *Bridges to Babylon* című albumról az aktuális sláger az *Anybody seen my baby* ugyan meg sem közelíti az *ős-Stones* nótákat, mint például az *Angie*, vagy a *Paint it black*, de még mindig jobb, mint a ma divatos techno, hip-hop örület. Az *Aerosmith* is új anyagot adott ki *Nine lives* címmel. A *Get a grip* album óta megszokott hangvételtől ezúttal sem tértek el. A *Metallica* tavaly is adott ki albumot (*Load*), amely eléggé meglepte a rajongókat. Teljesen új hangszerelés, új kinézet, aki maradt a régi: *Anton Corbijn*. *Corbijn* mester a *Metallica* mellett a *U2* és a *Depeche Mode* fotóit készíti, nem akármilyen minőségben. Idén *Reload* címmel jött ki egy lemez a *Metallicától*. Az *Unforgiven 2* című dal is jelzi, hogy a '91-es hangzáshoz nyúlnak vissza (?) a fiúk. Miután a *Genesisből* végleg (végre?) kivált *Phil Collins* kérdéses volt, hogy a másik két tag folytatja-e. Folytatták, nem is akárhogy. A *Stiltskin* együttes énekését vették be harmadiknak. Az új album címe *Calling all*

Stations, a most futó slágerük a *Shipwrecked*.

Visszatérve egy kicsit a magyarokra, és megfélekezve az egymásba érő nosztalgiakoncertekről (Karthago, Korál stb.) láthatjuk, hogy itthon is a nyugdíjasok uralják a terepet. Közvetlenül karácsony előtt 1997

címmel új albummal jelentkezett Zorán; a *Tátrai Band Különös Álom* anyaga sem okozott csalódást (a rajongóknak), mint ahogy *Demjén Rózsi* vadonatúj korongja is valószínűleg ott lesz a karácsonyfák alatt. Az *LGT* és a *Bikini* is az ünnepek jegyében adta ki új CD-jét. Igazán felfrissülést jelentett, hogy a válogatás és koncertalbumok helyett a fent említett művészek teljesen új dalokat írtak (mert tudnak).

A külföldi „öregekről” még néhány gondolat. Továbbra is aktív *Elton John* (*Candle in the Wind*, *Diana hercegnő emlékére*) új albummal rukkolt elő *Jon Bon Jovi*, *Chris Rea*, *Joe Cocker* és az idén az énekésétől megválni kénytelen *INXS* is.

A végére hagytam egy igazi világszenzációt. Hat év óta először újra lemezt adott ki *Paul Simon*. Ha valaki nem ismerné, ő az a tag, aki *Art Garfunkellel* az oldalán olyan világslágereket követett el, mint a *Sounds of Silence*, *Bridge over Troubled Water* vagy a *Graceland*.

Ezzel az írással nem az volt a célom, hogy bárkit is megsértsek, sokkal inkább az, hogy eme kis menü segítségével az igényes zenét szeretők tájékozódni tudjanak az idén megjelent lemezek között. A következő számban a hip-hop, house, techno, trance, rap stílusok nagy öregjeit, tíz-tizenöt éve dolgozó veteránjait mutatjuk meg.

Félévi értékelés a kézilabda csapatról – interjú Ugrin György edzővel

Nem csupán a szorgalmi időszak ért véget (és kezdődött helyette a vizsgaidőszak...) főiskolánk hölgy kézilabdázói számára, hanem az

1997/98-as NB I B-s bajnoki pontvadászat őszi szezonja is. Így félév táján nem árt, ha egy kis értékelést tartunk a kézilabdások „öltözőjébe

kukkantva”, avagy lássuk csak, mi újság a kézilabdás lányoknál? Beszélgetőpartnerünk Ugrin György, az együttes edzője.

– Minden bizonnyal vannak néhányan, akik még nem tudják, hogy főiskolánk női kézilabda csapata - a JTKF DSE - milyen eredménnyel zárta az 1997/98-as szezon őszi idényét. Megkérem, hogy vázolja fel a csapat helyezését a bajnoki táblázaton!

+ A gárda a tizennégy együttesből álló pontvadászat hetedik helyén végzett az ősszel, 12 pontot szerezve, közel ötven százalékos teljesítménnyel. Gólkülönbségünk viszont jónak mondható, plusz hét, ami a negyedik legjobb a mezőnyben. Ezen a téren megelőztünk két előttünk álló együttest is.

– Ennek tükrében hogyan értékelné a lányok őszi szereplését?

+ Bár a tervezettnél ugyan kettő ponttal kevesebbet szereztünk, mégis elégedett vagyok kézilabdásaink hozzáállásával, ami leginkább örömteli volt, hogy egységes csapatot alkottak. Sajnos bajnoki szereplésünket rengeteg sérülés akadályozta, ezért meglehetősen kevés hadra fogható játékos állt a rendelkezésemre. Azt viszont feltétlenül ki kell, hogy emeljem; a játékosok remekül küzdöttek, egyik találkozó alkalmával sem tapasztaltam azt, hogy félvállról vették volna a játékot, s ez mindenképpen pozitívum. Az viszont tény, hogy a csapat eredményességére a sok sérülés igencsak rányomta a bélyegét. A nyáron hozzánk igazolt új játékosok beépítése még nem mondható befejezettnek, remélem, tavasszal ebben is történik előrelépés. Mellettük természetesen javarészt a régi „motorosok” voltak a meghatározóak.

– Melyik volt a legkritikusabb mérkőzés az őszi folyamán?

+ Egyetlen egy mérkőzésünk volt olyan, amelyet elveszítettünk annak ellenére, hogy a játék alapján nekünk kellett volna megnyerni, ami azonban nem játékosaim bűne, hanem a közreműködő játékvezetők kritikán aluli, mondhatnám rosszindulatú ténykedése. Ez a találkozónk egyébként Gyulán volt, és végül egy árva góllal maradtunk alul.

– Ki volt ősszel a legeredményesebb jászberényi játékos?

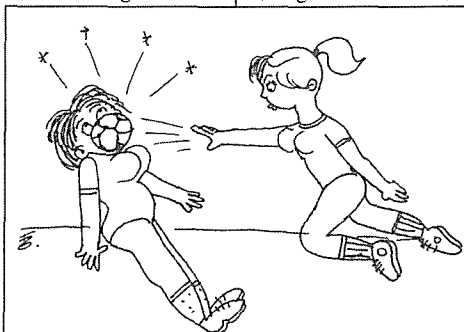
+ Házi góllövőlistánk élén Farkas Szilvia végzett.

– Mikor kezdődik a felkészülés a tavaszra, és mikor lesz az első bajnoki forduló?

+ Az edzések kezdési ideje január 19., terveinkben az szerepel, hogy tíz napon keresztül naponta két edzést tartunk. A bajnokság pedig március 8-án indul.

– Mi a cél a tavaszt illetően?

+ Jó lenne megtartani a jelenlegi pozíciókat, a hetedik helyet. Még jobb lenne egyet előbbre lépni, az pedig várakozáson felüli teljesítmény lenne, ha sikerülne megszerezni azt a helyezést a végelszámoláskor, amire tavaly képesek voltunk; az ötödiket.

Természetesen vérmes reményeink nem lehetnek, hiszen mi azért jelentős hátrányban vagyunk egyik-másik vetélytársunkkal szemben, akik például pénzért kézilabdáznak, ahol azt is megengedhetik maguknak, hogy hat-hét profi játékos, korábbi válogatottakat is foglalkoztassanak (például Vácott, Hódmezővásárhelyen, Kiskőrösön). Ezáltal eleve hátrányban vagyunk velük szemben. Mi teljesen amatőrök vagyunk, így télen, a holt szezonban még igazolni sem tudunk új

játékosokat. Marad tehát a minél tisztesebb helytállás. Szeretném még egyszer elmondani, hogy nagyon meg vagyok elégedve a csapattal, remélem, hogy nem lesz ez másként tavasszal sem.

– Nem maradt más hátra, minthogy a sérülteknek mielőbbi gyógyulást, a csapatnak sikeres szereplést kívánjak hallgatótársaim és az újság nevében, Önnek pedig megköszönjem, hogy a Zsebszír - Mell-Ék rendelkezésére állt.

+ Igazán nagyon szívesen tettem, örülök, hogy foglalkoznak velünk.

A játékosok „bizonyítványa” – az edző szemével

CSÍK HENRIETTE: mivel végig sérüléssel bajlódott, ezért mérkőzéseken nem játszott, csak edzéseken vett részt.

CSÜLLÖG ARANKA: szintén sérült volt, bokaszalag-szakadással küszködött.

FARKAS SZILVIA: meghatározó játékos, ő a házi gólkirályunk, jó játékára nagy szükség van.

FEKETE EVELIN: mint nulladik évfolyamos hallgató került hozzánk, tehetséges játékos, szeretném, ha minél hamarabb beépülne a csapatba.

FEKETE KINGA: ő visszajárójátékos,

másodképzésben vesz részt, hasznos tagja a gárdának.

GERGI ERNESZTINA: szintén kevés lehetőséget kapott, de jövőre ő is beépülhet.

GYARMATI NÓRA: felváltva védett a másik kapussal,

ZSIBÓK GYÖRGYIvel, mindketten jó közepes teljesítményt nyújtottak.

LENGYEL ERZSÉBET: egész évben nem játszott, szintén sérülés következtében.

MOLNÁR KATALIN: kölcsönjátékosként Hatvanba, NB II-be igazolt.

NAGY ZSUZSANNA: ugyancsak a maródiak listáján

van, ő térdszalag-szakadással bajlódik, most már elkezdheti az edzéseket.

PÉNZES IBOLYA: az első nyolc mérkőzésen nagyon jó teljesítményt nyújtott, utána fokozatosan elfáradt, majd az utolsó két-három találkozó a tanulmányok miatt sem úgy sikerült, ahogy szeretnénk volna.

RÉDEI KLÁRA: neki a vállát operálták, így ő sem tudott a rendelkezésemre állni.

SZENCY NÓRA: minden meccsen játszott, az elején kicsit halványabb volt, de egyébként végig jó teljesítményt produkált.

SZÜCS TÍMEA: végig jó

játékot, kiegyensúlyozott teljesítményt nyújtott.

TURCSÁNYINÉ PESTI EDIT: a rutinjára mindig lehetett számítani.

VÁRADI JUDIT: amikor lehetőséget kapott, akkor nagyszerűen beilleszkedett és hasznos csapattagnak bizonyult.

VICZIÁN PAULA: meghatározó ember, aki még sérülten is pályára lépett, mert olyannyira szükség van rá.

Az oldalt írta:
Benkő Tamás

Labdarúgás:

JTIF F.C. – (ex-)JÁSZBERÉNYI RÁDIÓ 13-8 (6-3)

1997. november 11-én, egy átlagos keddi napon, a Tivornya „felvezetéseként” került sor a JTIF – Jászberényi Rádió nosztalgiafoci-rangadóra a megszokott helyszínen, a Bajcsy iskola tornatermében.

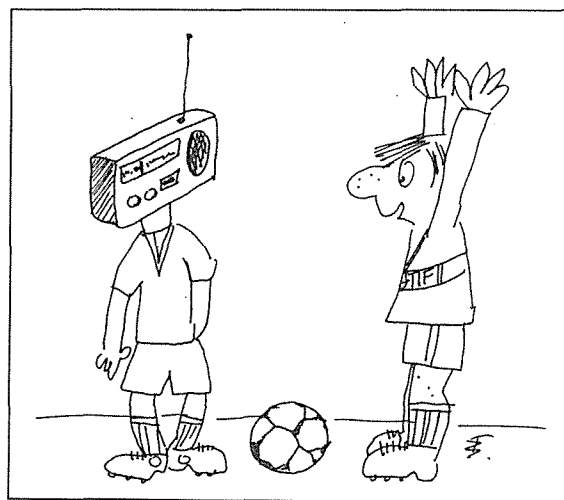
A két csapat az alábbi összeállításban lépett pályára:

JÁSZBERÉNYI RÁDIÓ: Fácán E., Bathó P., Jovanov L., Birgés T., Horthi S., Iványi L., Fehér J., Kertész V., Dézsi Z., Kárpáti J.

JTIF F.C.: Orbán J., Vöö A., Kapros Á., Rózsa Z., Erdélyi G., Mihalov N., Szabó R., Farkas J., Pöll J., Robu A., Kovács K.

Csapatunk a 6-3-as félidőt követően 13-8 arányban nyert a kissé enerváltan játszó rádiósok ellen. A győzelem egy pillanatig sem forgott veszélyben, csak a gólkülönbség volt kérdéses, amely jobb helyzetkihasználással akár nagyobb is lehetett volna. A **JTIF góljain** Kovács K. (6), Robu A. (4), Szabó R., Farkas J. és Pöll J. osztozott.

(Kovács Krisztián)

Téli-tavaszi sportelőzetes

Lassan-lassan véget ér a vizsgaidőszak, amikor már kevésbé leszünk elfoglalva oly sok tétel tanulmányozgatásával, s mikor testünk már mind jobban kívánja majd a mozgást, az elgémberedett végtagok megdolgoztatását. Nos, erre bőven lesz módunk februártól.

Lássuk a kínálatot:

- igyekszünk beindítani a korábban már tervezett pingpong-bajnokságot a kollégiumban, valamint a minifoci terem-bajnokságot, amelynek helyszíne a főiskola tornaterme lesz (nevezni a koli 105-ös „lakosztályában” lehet az előző Zsebszírban már közzétett feltételekkel);
- tervbe van véve egy négyes torna lebonyolítása is a Lehel Gimnázium, a Jászberényi Rádió, a JTIF és egy még meg nem nevezett futball csapat részvételével. Részletesebb információkkal majd később;
- a tavaszi szünetben a főiskola válogatott labdarúgó együttese Kaposvárra látogat egy kétnapos tornára, ahol az ország többi tanítóképző főiskoláinak hasonszőrű csapatai lesznek az ellenfeleink;
- május környékén kerül megrendezésre nagypályán a jászberényi jégkorongcsapat elleni mérkőzés, melynek részleteiről ugyancsak később;
- márciustól minden hétvégén bajnoki mérkőzést játszik a főiskola női kézilabda csapata, a részletes sorsolás hamarosan ki lesz függesztve a főiskolai tornaterem faliújságjára;
- a szokott időben, a szokott helyen (kollégium tornaterme) hetente kétszer esténként van lehetőség egy kis mozgásra az aerobic keretein belül.

(A focival kapcsolatos információk ügyében érdeklődni Mihalov „Snoopy” Nándornál, vagy a 105-ös szoba lakóinál lehet!)

Rajta, itt az alkalom, hogy megmozgassuk télen berozdásodott, megmacskásodott izmainkat, ízületeinket. Ne legyünk lusták, ha egy kis mozgásról van szó...

PETŐFI SÁTOR (2. rész)

Mottó:

„Humorban nem ismerünk tréfát.”

Szervusztok aranybogaraim!

Immár második epizódjához érkezett humoros kemping rovatunk. Mivel itt a vizsgaidőszak, így most főleg a cókókakkal és társaikkal foglalkozunk. Először nézzük a cókók mentális igényrendszerét! Emocionálisan a cókók berhelhetőségi határértékei periodikus ciklikussággal absztrahálódnak. Lefordítva a terminusz technikusokat, láthatjuk, hogy a cókót fikázás (értsd: „gúnyolódás”) közben nem szabad zavarni. Figyelem! A cókó védett állat, ugyanúgy, mint a vele távoli rokonságban álló Hegyi Bikázó (Berger Toro), illetve a Nádi Hirtelen (Sasch Sich).

/A szakkifejezések egy részét dr. Valló Edétől kölcsönöztük/

Parlamenti naplopó:

☒ Torgyán József tegnapi hozzászólásában élesen bírálta Newton első és második törvényét, mondván, hogy bolsevista elemek hatására írta azokat. Hozzátette, hogy amennyiben ő lesz a miniszterelnök, akkor javasolni fogja eme törvények módosítását.

☒ Tartalékosan állt ki a parlament ülésén a

Fidesz csapata. Orbán Viktor korábbi (narancs) sárga lapjai miatt nem játszott, néhányan játéktérbe mentek, másokat a portás nem engedett be az öltözkű miatt.

☒ A vállalkozókra kirótt újabb adóterhek és a forintleértékelés hallatán a Vállalkozók Pártja nem járt Palotást... (márpedig ez Unicum)

Reklám, hirdetések:

 SZAGNÉVSOR – Megfullad, ha bentmarad!

 SZ. ARNOLD kisvállalkozó vagyok.

Vállalok: nyakkendőkötést, cipőfűzést, beöntést (sört), vakablaktisztítást, disznóól parkettázást!

Cím: Jászökhárító, Fal utca háromnegyed (telefon van).

 Talán idegesíti önt, ha nem tudja széthasítani az atommagot és nem tud vele egy kis borsot törni a szomszédja orra alá?!

Mi segítünk!!!

Hívja az **ATOMMAGHASÍTÓ Kft.**-t!

A legkorszerűbb technikával, forgácsmentesen, minimális radioaktív sugárzással, fájdalommentesen hasítjuk atommagjait!

Cím: Mohi, 4. sor 3. parcella.

Írta, rendezte, gyártásvezető, szinkronrendező: **Viszkok Attila**

Ahol Évkönyv van születőben...

Főiskolások, figyelem!

Valószínűleg 1998 tavaszán várható az az évkönyv jellegű kiadvány, amely a művelődésszervező szak rejtelseit hivatott feltárni az Olvasók előtt, illetve az eddig lebonyolított rendezvények kivonatos ismertetését tartalmazza majd.

Ezen kívül mi, szerkesztők – harmadéves

művelődésszervező és művelődésszervező-könyvtár szakos hallgatók – a főiskolai diákélet bemutatására is vállalkozunk vicces, tréfás kivitelben.

Reméljük, hogy mihamarabb sikerül megjelentetnünk az évkönyvet és sok vidám, örömteli órát szerzünk vele nektek és másoknak.

Az Évkönyv szerkesztői

Aranyköpéseink...

Tekintettel arra, hogy a legutóbbi számunkban közzétett elszólások, bakik nagy sikert arattak – legalábbis a visszajelzésekből egyértelműen erre lehetett következtetni –, ezért most is közreadunk egy csokorral néhány válogatott ínycsfalatot. Lássuk csak...

K. K.: – Berúgtunk, mint a *vadmarom*...

– Tavaly a *farmadik* emeleten laktunk.

R. A.: – Akár hiszitek el nem.

– Be vagyok borotválkozva.

– Hogy mondják magyarul; Ghost?

Kísérlet?

K. L.: – Milyen Attila? *Vox* Attila?

K. N.: – Nem, *Vilkox* Attila!

– Annyira hangos a halk...

H. A.: – Hozzám jöhettek néhányan bulizni, elférünk kényelmesen, a szobám területe ugyanis 17 *négyszeccentiméter*.

Valaki: – Január 31 napos?

M. O.: – Persze, különben mikor szilveszterezel?!

Hé apafej

Ha unod a RAP-et,
gyere a könyvtárba, olvass egyet.

Ha érdekelnek a szokások, népi hagyományok
Gyártásné K. Edit könyve vár rátok.

Sorra veszi az ünnepeket, eredetüket -
az ősíket, az igazakat, az eredetiket.

Hogy iPadnak, napadnak, három papnak, hat
kappannak

hány körme van?

E hagyományápoló olvasókönyvben ez is benne van.

Hát idefigyelj most, kis haver,

örülj, hogy tele van versekkel.

Ne filozofálj, hidd el az a lényeg,

hogy egy szürke hakternál ne légy sötétebb.

Hogy megvilágosulj, öcsi, ehhez az is kell
hogy tisztában lény a mi régi ünnepeinkkel.
Tele van még játékokkal és szólásokkal,
találós kérdésekkel és közmondásokkal.
Ahogy vénülsz, egyre butulsz, haver.
Főleg ha az osztálytársad egyfolytában ver.
Tehát, öreg, ne tétovázz, ha a banánt unod
Tépj a könyvtárba és kérd a Színes Kalendáriumot.

(Használati utasítás:

*Előadandó RAP stílusban, tehát ugatva, szórt a háton
felállítva stb.*

*Közben szólhat alatta bármilyen RAP szám - úgyis
egykutya.)*

(*)

Észrevételek („Észre vettelek”)...

Kultúrszéklet

Igen érdekes leltre bukkantak kollégiumunk dolgozói az őesztendő valamely hideg-rideg (emlékszik egyáltalán valaki hideg napra erről a térről?...). decemberi reggelén. Helyszín: a negyedik emeleti TV előtti terület (azóta: mellékhelyiség /?/). A tett elkövetője: ismeretlen. Ám a bűntény meg van (szerencsére csak múlt időben, bár ki tudja, talán meg kellett volna őrizni...): egy rakás ka...

Az undor s a kérdés rögtön adta magát; ki, mikor és miért ragadtatta ily módon el magát? A KOB és a takarító brigád nyomban amolyan hevenyészett „nyomozásba” kezdett – persze, teljesen feleslegesen. A tettesnek már régen nyoma veszett. Nem úgy a végtermékének, amelynek nyomai viszont csak áldozatos takarítással tűntek el nyomtalanul szemünk elől. Ám a kollégium falait azóta áthatják eme, eddig ismeretlen jelenség utóillatai. S marad a kesernyés szájíz: civilizáció, kultúra, értelmiség – óh, mit nekünk e fogalmak?!... Marad tehát a salakanyag. Rendben van ez így? Avagy: az illető rendben van-e szellemileg, egészségesen (no az lehet, hogy aznap reggel komoly gyomorpanaszokkal küzdhetett)...

Na, mindegy teljesen...

„Nyitottan” a világra

Temérdek – s nincs mit szépíteni rajta; javában lesújtó – észrevétellel szembesültek kollégiumunk bizottsági tagjai az újonnan felszerelt zárral kapcsolatosan. A hallgatók többek között azt kifogásolták, teljesen jogosan, hogy az ajtót nem lehet belülről bezárni, holott egyrészt ez alapvető követelmény (s jog) lenne, másrészt pedig ezáltal egyes szobák, amelyek eleve olyan zárral vannak felszerelve, hogy egy enyhe nyomásra a kilincsre csukott ajtó kinyílik, gyakorlatilag éjszakánként (is) nyitva állnak.

A zárcsere a nagyobb biztonságot szolgálta (volna), rákényszerítve a lakókat, hogy mindig, még ha csak WC-re is mennek ki (az erre kijelölt helyre...), akkor is zárják szobáikat. Ez saját jól felfogott érdekünk, lévén sajnálatos módon a múltban már számos példa akadt szarka-tevékenységre a kollégiumban... Reálisan nézve a zárrakat, talán tényleg nem a legszerencsésebben történt azok kiválasztása, ám ettől függetlenül valóban jobb, ha kívülről mindig zárjuk ajtóinkat. Kivételt képeznek azon esetek, amikor valamelyik szobatársunk még a szobában tartózkodik, mert így szerencsétlent bizonytalan időre kizárjuk a külvilágból, akárha börtönben lenne (erre is volt már bőven példa).

A magánéletünket pedig így valóban rizikósabb élni, no de jó szervezéssel elkerülhetők lesznek az in flagranti szituációi is...

....kicsinyes panaszaidról, vándor, ne beszélj!”

Teltházas Rózsi-koncert a Budapest Sportcsarnokban

Nagyszabású koncertet adott Demjén Ferenc az elmúlt esztendő utolsó előtti napján körülbelül 18 ezer embernek. A BS dugig tömve volt, az emberek még a lépcsőkön is ültek. Ahogy azt mindig le szokták írni: valamennyi korosztály képviselői magukénak érezték az énekes-zeneszerző-szövegíró művészetét, legalábbis jelenlétükből akár erre is lehetne következtetni.

Bár nem állítható, hogy a hangulat mindvégig a tetőfokán hágott, azért mindenki remekül érezte magát. Demjén Ferenc is, főképpen, mikor 48 percnyi éneklés után átadta a porondot meghívott (sztár)vendégeinek – többek között Zoránnak, Mándoki Lászlónak, Somló Tamásnak, Cserháti Zsuzsának, Charlienak –, hogy ő maga kipihenhesse addigi, talán egész napos fáradalmait. Félóra után – már-már lankadtak az éneklőtáncolgotó hívek – újra Rózsi vette kezébe a dolgokat és a mikrofont, hogy folytassa az új dalaiból (*Nekünk nincs ami ellenáll; Ki marad majd a barátom; Ezzel még tartozom; Álmaimon át*) és természetesen régi nagy slágereiből álló koncertműsorát. A közönség a *Hogyan tudnék élni nélküled* és a *Várj, míg felkel majd a nap* című örökzöldek hallgatása közben nem hogy együtt nem sírt, hanem együtt kacagott Demjén Rózsi-val, aki ennél a két nótánál több ízben elrontotta, összekeverte a sorokat...

Ám ez mit sem számított a közönségnek, akik felállva, vastapssal ünnepelték s búcsúztatták a koncert végén a népszerű zenészt.

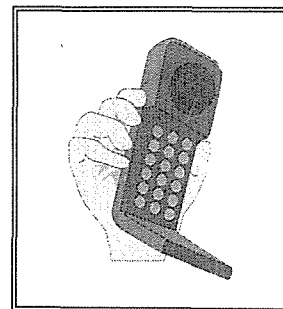
Tonyó

Rádiótelefon. Korunk szükséges velejárója? Státuszszimbólum? Ezt ki-ki döntse el maga, az mindenestre tény, hogy az információáramlás napjainkban a mobiltelefonok használata egyesek számára azok használják-e, akiknek valóban a mobiltelefonok megítélése meglehetősen ellentmondásos.

Mobil-kérdés

Az alábbiakban négy kérdést tettünk fel kilenc főiskolai hallgatónak, mondják el, ők mit gondolnak ebben a témában:

- 1.) Mi a véleményed a mobiltelefonról?
- 2.) Mennyibe kerül egy rádiótelefon?
- 3.) A családotban, ismerősöd körében használ-e valaki mobiltelefont?
- 4.) Ha lehetőség lenne rá, te melyik típust választanád?

Farkas János:

- 1.) Nem rossz dolog. Az ember akármikor elérhető.
- 2.) 24.000 Ft-tól kb. 200.000 Ft-ig.
- 3.) Nincs. Sajnos.
- 4.) Westel 900.

Mondi András:

- 1.) Akinek a munkájához szükséges, annak jó, ha van, illetve akinek elengedhetetlen a hétköznapi életben.
- 2.) Nettó 19.000 Ft.
- 3.) Igen. Használ.
- 4.) Egyelőre nincs rá szükségem. Ericsson-t.

Somoskeőy Gerda:

- 1.) Nagyon fontos „dolog” annak az üzletembernek, aki állandóan utazik, így nehezen érhető el hagyományos telefonon vagy egyéb úton. Egy baleset alkalmával akár életmentő is lehet. Ezenkívül praktikus és nem annyira időigényes a használata, mint a hagyományosnak.
- 2.) Igazából nem érdekelnek a rádiótelefonok, így az árakat sem figyelem. (Hallomásból 29.000 Ft.-tól.)
- 3.) Nem.
- 4.) Bajban lennék, mert mint mondtam, nem ismerem a típusokat.

Viszok Attila:

- 1.) A bunkófonról? Maroktelefonról? Az eredeti szerepét régen elvesztette. Mára státuszszimbólummá vált.
- 2.) A reklámok szerint elérhető áron kapható. A kérdés inkább az, hogy az előfizetői díj milyen magas?
- 3.) Ja, automobilt.
- 4.) A BMW-t.

Kelemen Krisztián:

- 1.) Azok számára akik olyan munkakörben dolgoznak, ahol elengedhetetlen fontosságú az elérhetőség bárhol, bármikor, elismerem, hogy hasznos. Viszont nem bírom azokat a fazonokat, akik csak azért vásárolnak és használnak (?) mobiltenyőt, hogy „frankiezzenek” vele. Nem beszélve a körutakon fel-felbukkanó Trabant és egyéb luxusjárgánytulajdonosokról, akik ezzel akarnak NAGY-nak tűnni.
- 2.) Az ára elfogadható, de a díjat fizetni már nem piskóta.
- 3.) Van, de nem hat meg. Csak azért, hogy menőzzek, nekem nincs szükségem rá.

- 4.) Azt hallottam, hogy talán a Pannon szolgáltatásai a legmegfelelőbbek, legkedvezőbbek, de Sz. R. (fiú) azt állítja, hogy a Westel a jobb. Ezekkel a baromságokkal az ember csak pénzt veszít el.

Danku Dorottya:

- 1.) A mai felgyorsult élettempó bizonyos emberektől bizonyos helyzetekben megköveteli a mobiltelefon használatát. Csakhogy az ún. fontos emberek szimbóluma lett. A tárgy maga többet ér számukra, mint a telefonon kapott információ. Azt megértem, hogy nehéz őket elérni, hogy nagyon elfoglaltak, és ezért használniuk kell a „maroktelefont”. Azt viszont nem, hogy bizonyos emberek ettől (!) érzik magukat fontosabbnak, és hogy számtalan helyen nekem is végig kell hallgatnom a fennhangon lefolytatott beszélgetést.
- 2.) Kb. 35.000 Ft-tól.
- 3.) Igen.
- 4.) Nekem egyelőre nincs rá szükségem, így a kérdés tárgytalan.

Germán Anita:

- 1.) Utálom. Undorító

dolog például, ha valaki utcán, társaságban vagy buszon használja.

- 2.) A legolcsóbb 20-30.000 Ft.
- 3.) Nem.
- 4.) Nem vennék.

Forrás Eszter:

- 1.) Üzletembereknek, elérhetőség szempontjából nagyszerű.
- 2.) A kérdésre elég tág választ lehet adni. Kedvező akcióval kb. 20.000 Ft., de volt már ennél olcsóbb is. Drágább készülékek, extrával kb. 140.000 Ft.
- 3.) Igen, többen is.
- 4.) Nincs szükségem rádiótelefonra (bocs, mobiltelefonra), ezért típust sem tudok mondani.

Balogh Drina:

- 1.) Utálom a mobiltelefonokat.
- 2.) 20-30.000 Ft. között.
- 3.) Nem.
- 4.) Egyiket sem. Gyűlölem, amikor valaki étteremben, vagy autóvezetés közben használja.

Összeállította:
Kovács Krisztián

Kívánságok és fogadalmak 1998-ra

Az új év az új remények, a változások, a változtatások ideje... Vannak úgy egy páran, hogy egy-egy esztendő elmúlásakor elhatározzák magukat, hogy bizony az új esztendőben ezt vagy azt máshogy fogják csinálni, ebben vagy abban meg fognak változni (például kevesebbet járnak be a szemináriumokra, helyette inkább a kocsimában mulatják az időt, avagy mindig

előre köszönnek majd a takarítóknak, tisztelettel beszélnek a portásokkal, nem székelnék a televízió elé, satöbbi, satöbbi...). Igen, az óév elbúcsúztatása egy kicsit a fogadalomtételek, a kívánságok megfogalmazásának alkalma, még ha később ki is derül – az új évben semmi nem változott, fogadalmaink, reményeink köddé foszlottak...

A Zsebzsiráf – Mell-Ék ezúttal arra volt kíváncsi, hogy a legnépszerűbb kollégiumi portás, néhány tanár, illetve főiskolai hallgató mit kíván, illetve mit fogad meg az 1998-as esztendőre?

Andrási György tanár: – Sok csinos, jó mozgású hallgatót kívánok. S hogy mit fogadok meg, azt még nem tudom. Majd '98. végén...

Balla Ferenc tanár: – Annyi mindent kívánnék, de nem merem közzétenni, mert közröhej tárgyává válnék. Fogadni nem fogadok meg semmit, de azt igyekszem pontosan betartani.

Dr. Harmat Mária tanárnő: – Akkora szerencsét kívánok a közlekedésben, mint amilyen 1997-ben volt. Megfogadom azt, hogy megpróbálom én is elsőbbséget adni reggel 8 óra előtt 2 perccel a főiskola és a kollégium közötti gyalogos átkelőhelyen.

Wirth Lajos tanár: – Azt fogadom meg, hogy 1998-ban nem vállalom a miniszterelnökséget!

Tarjáni Sanyi bácsi, portás: – Az árak és bérek arányos emelkedését kívánom, és megfogadom, hogy az 1998-as évben is úgy, mint az elmúlt esztendőben, továbbra is megértést tanúsítok a fiatalok életvitelére, viselkedésére iránt (persze, bizonyos keretek között).

Lupis Erika: – Szex, fagyis és töménytelen alkohol! És megfogadom, hogy amit kívánok, azt valóra is váltom!

Bánhidi Lilla Éva: – Több tivornya, több alkohol és hogy ne

kívánom. Megfogadom, hogy ha nem jegyzetek, legalább lefénymásolok mindent, valamint beszerzek néhány könyvet időben és néha be fogok járni előadásra is.

Mihalov Nándor (Snoopy): – Kívánok diplomát, sört, virslit, UEFA helyet a Diósgyőrnek, UEFA-győzelmet a Schalkénak, Bajnokok Ligája-győzelmet a Dortmundnak, KEK-diadalt a Stuttgartnak és egészséget mindenkinek! No és még azt, hogy essen ki az NB I-ből a Kispest, a BVSC, és hogy ne pesti csapat nyerje az elsőosztályú bajnokságot!

Hegedűs Judit: – Boldog új évet kívánok, továbbá, hogy az emberek legalább naponta egyszer megfürödjének. Kívánom még, hogy Dorka reggelente ananászsörppel ébresszen. Ezek után megfogadom, hogy minden nap csinálom Dorkának ananászsörpöt. Fogadom, hogy a heti kiadásom nem haladja meg a 27.- Ft.-ot (ez három darab zsemle ára), beleértve a Terét is. (Zsizi, az áremelkedéseket nem kalkuláltad bele! – a szerk.)

Farkas János: – Kívánom azt, hogy ne vágjanak ki a főiskoláról, és megfogadom, hogy ezentúl bejárok majd minden órára.

Kovács Lujza: – A következőket fogadom meg: nem mondok több baromságot, nem pofázok állandóan, elvégzem ezt a sulit, ha a fene fenét eszik is, no és állandóan tivornyázni fogok. DJ, buli, napernyő!

Pöll József: – Kívánom minden magányosnak: találja meg a párját. Fogadom, hogy többé nem keveredem kétes helyzetekbe! Valószínű, hogy mindez fabatkát sem ér, mert az új esztendőre tett fogadalmak magában tartva teljesülnek csak az embernek. Ezért az igazi kívánságaimat inkább nem teszem közkinccsé!

Fónagy Orsolya: – Szeretném szorgalmasságom és lelkiismeretem mértékének növekedését.

Vőő Attila: – Nem fogadok meg semmit! (És nem tartom be.) Kívánom azt, hogy legyen 1998 jobb év, mint az előző kettő volt. Meg az előző huszonnégy.

A végére maradt még két válaszadó:

Szépreményű Bendegúz: – Azt fogadom meg, hogy két röhögés között levegőt is veszek!

Zirzen Janka: – Megígérem, hogy minden hallgató, aki beadta kollégiumi felvételi pályázatát, felvételt nyer a koliba! (Ha mégsem: bocsi!)